

Μοτρὸν ²⁴/ Βλάχ(ος) κατέμπροσθεν ἡμῶν, φέρωντας στὸ παρὸν τὰ εἰρημένα ἄσπρα ²⁵/ καὶ ἐζήτησεν νὰ κάμη τὸν ὄρκον ὁ κύρ Πέτρος, ὥστε ὁ κύρ Πέτρος ²⁶/ ἐστάθη στὸν λόγοντου, καὶ ἔβαλεν ὄρκον φρικτὸν ἀπάνω εἰς τὸ Ἅγιον Εὐαγ-²⁷/ γέλιον καὶ μὲ τοῦτο ἔλαβε στὸ χέρι του τὰ ἄσπρα σῶα ἔως καὶ ἓνα μπάνι, ²⁸/ καὶ πλέον ἐξέκαμαν, καὶ δὲν ἔχουν παρέκι καμίαν κρίσιν ἐν τῷ μέσῳτους.

²⁹⁻³²/ Μανικάτης· σαφραν(ος) νυν· προεστ(ός) πρ, Κωνσταντίνος Μανόλη, Ἰωάν(νης) ἀδάμη, Ἰωάννης τζήγγ(ου) πρ, γιάννης Μαβρωδῆ πρ, πέτκ(ος) πέτρ(ου) [ἀ.χ.], θωμᾶς βελλερᾶς, διμιτρι σουφρας καπετανῶς.

στ. 8 «δίχως ἀπόδειξαις καὶ δίχως μαρτυρίαις»: δηλαδή, χωρὶς ἐγγράφα καὶ χωρὶς μάρτυρες.

στ. 11-14 Ο ἐνάγων ἀμφισβητεῖ τα ἐμπορικὰ βιβλία καὶ ἐπάγει στὸν ἐναγόμενον ἀπαλλακτικὸ ὄρκο («εὐαγγελικό»)¹.

στ. 14-17 Το αἴτημα γίνεται δεκτὸ ἀπὸ τὸν ἐναγόμενον, ὑπὸ τὸν ὄρο ὅτι ὁ ἐνάγων θὰ καταδέσει στὸ δικαστήριον τὸ ποσό που ἰσχυρίζεται ὅτι του οφείλει.

στ. 17-19 Ἡ Σαρακοστή ἀναστέλλει τὴ δόση τοῦ ὄρκου.

στ. 20-21 Τα δέματα τοῦ ὄρκου προσδιορίζει ὁ διάδικος που ἐπάγει τὸν ὄρκο.

στ. 28 Πλήρης ἀπόσβεση τῆς ἐνοχῆς καὶ περάτωση τῆς δίκης.

1. Πρβλ. Μαλαξό ΦΠΓ΄ § 1 καὶ Νομικόν ΚΒ΄ §§ 25-26.

79

1761/VII/19
χ. Ἰωάννη Αδάμη

979/φ 25ν
σχ. 80, 81

Απόφαση προδικαστική. Χρήση βίας. Προσβολή τῆς προσωπικότητας. Σωματικὴ βλάβη. Εφαρμογὴ τρανσυλβανικῆς νομοθεσίας.

// 1761. Ἰουλίου 19.

²/ ἢ Ἐστῶντας νὰ ἦλθεν κατέμπροσθεν ἡμῶν ὁ κύρ Μήτζος Φιτόκης ³/ καὶ ἐπαρρήσιασεν τὴν ὑπόδεσίντου μετὰ κλα<υ>θμοῦ, διὰ τὴν ἀτιμίαν ⁴/ καὶ δαρμοὺς ὅπου ἔπαθεν τὴν προάλλην εἰς τὸν Γάμον τοῦ ⁵/ κύρ Μήτρου Σούφρα, παρὰ τοῦ κύρ Γιαννάκη Τζήγγου, τοῦ ⁶/ γενομένου ἐκεῖ Νούνου, ὁμοίως ἐξ ἐναντίας ὁ κύρ Γιαννά-⁷/ κης ἐπαρρήσιασεν τὰς διαφόρους ἀταξίας ὅπου ἔκαμνεν ὁ ⁸/ ρηθεῖς Φιτόκης, μὲ τὸ νὰ ἔχη πολλὴν ἐξέτασιν

καὶ δυσκολίαν ⁹/ ἢ αἰτίατους, κατὰ τὴν ὥραν τοὺς δίδεται διωρία ἕως 15. ἡμέραι ¹⁰/ νὰ τηρήσουν νὰ κάμουν τελ(ει)αν διαλλαγὴν ἐν τῷ μέσῳ τους, καὶ νὰ ¹¹/ λ(εί)ψουν τὰ μαλλώματάτους, ἐάν δὲ καὶ δὲν εἰρηνεύσουν, ὕστερα νὰ ¹²/ γένη ἡ Κρίσις τους κ(α)τ(ὰ) τὸν νόμον τοῦ Βηλαετίου καὶ ἐγράφη εἰς ἔνδ(ει)ξιν.

¹³⁻¹⁵/ Μανικάτης σαφράν(ος) νην προεστ(ός) πρ, Κωνσταντίνος Μανόλη, ἀνδρέας γηωργηου, Ἰωάν(νης) ἀδάμη, θωμᾶς βελερᾶς πρ.

στ. 2-6 Καταγγελία ἀπὸ μέλος τῆς Κομπανίας, ὅτι ἀσκήθηκε εἰς βάρος τοῦ βία¹ καὶ προσεβλήθη ἀπὸ ἄλλο μέλος στὴ διάρκεια κοινωνικῆς ἐκδηλώσεως.

στ. 6-8 Ο ἐναγόμενος προβάλλει τὴν κακὴ συμπεριφορὰ τοῦ ἐνάγοντος, γιὰ νὰ δικαιολογήσει τὴν ἀσκηση βίας. Το Κριτήριο προφασίζεται ὅτι χρειάζεται χρόνος καὶ λεπτομερεῖς ἀποδείξεις προκειμένου νὰ κρίνει τὴν υπόθεση.

στ. 9-11 Λόγω τῆς Σαρακοστής, τὸ Κριτήριο παρέχει αὐτεπαγγέλτως δεκαπενθήμερη προδεσμία στους ἀντιδίκους γιὰ νὰ συμβιβασθοῦν ἐξωδίκως.

στ. 12 Προκειμένου νὰ ἐπιτύχει τὸν συμβιβασμὸ καὶ νὰ μὴ χρειασθεῖ νὰ καταχωρισθοῦν οἱ πράξεις τῶν διαδίκων, τὸ Κριτήριο ἐπισεῖει τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ τρανσυλβανικοῦ δικαίου² («νόμος τοῦ Βηλαετίου»).

1. Βλ. π.χ. Θ. 6(1639) (ΕΚΣ, σσ. 270-271) καὶ ἐπόμενα.
2. Βλ. ὁ.π., σσ. 172-173. Γιὰ τὴν ἀσκηση βίας –Ποτέντζιας–, στὸ τρανσυλβανικὸ δίκαιο, βλ. Ι. Αδάμη, *Σύνταγμα Νόμων Πολιτικῶν, Ι*, σσ. 3 ἐπ.

80

1761/VIII/8
χ. Ἰωάννη Αδάμη

979/φ 25ν
σχ. 79, 81

Πρακτικό. Κλήτευση ἐναγομένου¹. Μὴ ἐμφάνιση διαδίκου.

¹⁶/ 1761. Αὐγούστου 8.
¹⁷/ || Ση|| μειώνομεν ἐπὶ τοῦ παρόντ(ος), τὸ πῶς ὁ κύρ Μήτζος Φιτόκης,
¹⁸/ ἐρχόμενος κατέμπροσθεν τοῦ ἡμετέρου συνεδρίου, ἐπρωτεσταλό-
¹⁹/ γησεν, τὸ πῶς ὁ Υποδεσάρης τοῦ ὁ κύρ Γιαννάκης Τζήγγου, ²⁰/ μὴν φυλάττωντας τὸ διωρισμένον Τέρμινον τῆς Κρίσεως τῶν ²¹/ 15. ἡμερῶν, ἀνεχώρησεν καὶ ὑπῆγεν στὴν δουλιάντου στὸ Μπρασσοβό, ²²/ καὶ σήμερα πάλιν τζίταλογίζωντάστο<ν> νὰ ἔλθῃ νὰ κριθῇ, δὲν ἠδέ-²³/ λησεν νὰ ἔρθῃ,